

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASARNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. *alá küldendő.*	Pest, május 30. 1869. 21. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Ludas Matyi keserü labdacsai.

O b r a n o v i c s L á z á r-\nak hivják tehát azon vitéz főhadnagyot, ki szegény Ludas Matyit a hatóság előtt épen nem katonásan . . d e n u n c i á l t a.

No csakhogy nem magyar ember, fele német, fele rácz, ergo — b a s z t á r !

De hát voltaképen mi alapja is van denunciálásának?

Szja! kómikus egy alap ez tisztelt publikum! megérdemli, hogy elmeséljem az egész históriát.

Hát egy jó barátommal és az árnyékommal, vagy is a kisértő drabanttal, hogy a gyomor lázongását leverjük — bevetődtünk a „Kis Pipába“ hol igen sok becsületes magyar ember megfordul, lévén magyar szájiz szerinti konyhája az öreg Karikásnak.

Persze mint afféle régi kosztosa, de már rég nem látott vendég mind a gazda mind pinczérei előtt kedves jelenség voltam. Az idegenek előtt pedig kisértő szellemem, a fehér keztyüs kifent bajuszu drabant tünt fel, szóval mi feltünő vendégek lettünk.

Jóska kellner nagy szerényen ugrott elémbe, hogy mi tetszik?

„W i e n e r S n i t z l i“ mondám, miközben végig tekintvén az étkező publikumon, szemeim egy főhadnagyi uniformison akadtak meg.

Az oberleutinant nagyon nézett, azt gondolá a jámbor, hogy azt mondám neki: „W i e n e r S p i t z l i“!

„W e r i s t d e r H e r r? kérdi a vitéz főhadnagy szomszédjától,

„Ludas Matyi“ — felele a kérdett.

„A h!! L o t a s z M a t h i! d e r K e r l!?

Hm! hm! a feki egye meg a nimetjit, bizony még ez is ismer, mert ugyancsak szépen megtitulált — gondolám magamban — most már aztán én is poresz szemmel kezdtem nézni a sadovai hősre.

Igy kezdődött a hadizenet, s jódarabig néztünk egymással f a r k a s s z e m e t.

A vitéz oberleutinant örökösen csak engem czvikkerezett, mintha recognoscirungon lett volna; közben közben meg meg csóválva fejét.

A l á z á r-nak hihetőleg nem fért a fejébe, hogy egy oly veszedelmes rebellis mint a Ludas Matyi! a ki most is Kuhn tábornagy a közös hadügyminiszter dicsőségére ül a strófhausban.. urlaubot is kaphat.. egy napra.

A pedig, hogy jó kedvem volt, talán már a reglame ellen.. is volt?

De hát kit is nem exaltálna az az isteni szabad levegő?

Tessék csak megpróbálni akár Thaisz kapitány urnak, akár pedig a királyi fiskusnak s üljön oly haszontalanságért 21 hónapot, mint ül Ludas Matyi — ereszszék ki egyszer a szabad levegőre, isten engem ugy segéljen, ugy fog viczkándozni akármelyik, mint valami rugott borju, ha a kötélről elszabadul.

Midőn Velencze az osztrák uralom alól felszabadult s a politikai foglyokat, kik évek óta tartattak a sötét börtönök fenekén — szabadon bocsáták, a legkomolyabb papok, nem tudván máskép már kifejezni a visszanyert szabadság feletti örömüket, mint a gyermekek czigánykereket hánytak az utczán.

Szegény „Ludas Matyinak" is oly jó kedve kerekedett a zugligeti pompás friss levegőn, hogy a napnak emlékére még a halálos ellenségének is megbocsátott.

Még annak tudata sem konfundált, hogy reggeltől estig egy kötni való spiczli járt utánunk, (korántsem a kisérő drabantot értem) kémlelve minden lépésünkre, minden szavunkra.

Hogy ki fizette neki ezért a diurnumot, ha csak Rádai rendőrminiszteri tanácsos ur nem tudja, én sem.

No de hol van már az a snitzli? épen kérdezni akarám, midőn Jóska kelner azon szomoru hirrel jött meg a konyhából, hogy elfogyott, hanem hát van „K e i s e r f l e i s c h" gombóczczal, azzal szolgálhat.

Kell a hunczutnak, nem szeretem én a császárhust Jóska! Hozzon valami más harapni valót az árgyélussát, mert most mingyárt magát eszem meg.

Az én németem borzadva hallja e diskurzust, minden szónál jobban jobban hegyzi a fülét, mikor aztán begyébe volt már a c s á s z á r h u s, J ó s k a! meg az á r g y é l u s! uttzu rajta, felugrik dühösen a székéről, felköti a kardját s aló vesd el magad... königgrätzi marsban rohan a városházához, (még a vacsoráját is elfeledte kifizetni siettségében.) Ottan aztán jelenti alássan egy szundikáló biztosnak, hogy „Lótasz Mathi" itt s itt ugyancsak szidja a császárt, szidja a kormányt stb.

Én ugyan cseppet sem csodálkozom a vitéz oberleutinant irántami ellenszenvén, mert Ludas Matyi bizony sok borsot tört már a nimet orra alá!

Mernék fogadni a h... kormánybiztos fejébe, hogy a főhadnagy ur utközben a most toborzott honvédseregben már k a p i t á n y n a k képzelte magát.

S ha kapitány nem lesz, csak is azért nem lesz, mivel egész denunciálása, merő hazugság és rágalom.

No de talán csak félreértés az egész, mert hiszen az illető denunciáló nem is tud m a g y a r u l.

Hogy magyarul nem tud és nem ért Obranovics Lázár ur! onnan gyanitom, mert vádaskodásait ékes h i c z i n g i nyelven nyujtotta be.

A német zuglapok csináltak aztán kicsiből sokat szokásuk szerint. A zuglapoktól átvette a kofa „Esti lap." A loyalis „Hon" is méltóztatott enyit megemliteni, midőn Göcsei Horváth Gyulát elszállitották Váczra: „M é s z á r o s K á r o l y t i t t h a g y t á k, m e r t f e l s é g s é r t é s m i a t t u j r a p e r b e v a n f o g v a."

Engedelmével Jókai ur! még eddig felségsértés miatt nem voltam perbe fogva s ugy hiszem nem is leszek, mert az egész eseménynek nagyobb a füstje mint a lángja.

Hanem mondok valamit az „Esti Lap"-nak meg a „Hon"-nak.

Ha máskor csekély személyemet illetőleg valamit a német zuglapokból átvesznek, sziveskedjenek közleni az arra adott és hozzájok küldött „Nyilatkozat"omat is, ha épen collegialitásból épen nem is — de becsületből; e kis szivesség, ugyhiszem Jókai urnak ismert loyalis és dinasztikus érzelmeiből mit sem vont volna le; mert azt csak nem akarom hinni, hogy az „Üstökös" szerkesztője és „Igazmondó" kiadója.. a „Ludas Matyi" és a „Népszava" szerkesztője és kiadójára szórt méltatlan és alaptalan megtámadásoknak örülne?

Utravaló egy jobboldali képviselőnek.

Ég a gyertya ha meggyujtják oda be . .
Tepsi Vilmos ne szomorkodj oda be.
Tepsi Vilmos ne szamárkodj, gyere ki..
Szeptemvirség vár te reád ide ki.

Még azt mondja haragosan a Tisza!
Tepsi Vilmos nincs itt helyed, menj vissza,
Nem megyek én, ha csak lehet mig élek:
Baloldali követeket itélek.

Jobboldali üdvességben hiszek én,
Tigriseknek ellensége leszek én . .
Ha szidnak is ha vernek is — kiállom..
Itt maradok nem megyek el a nyáron.

Egyszerre is megülök én két nyerget,
Ezer tigris helyemből ki nem kerget;
Nem megyek én Bónis után soha se —
Ha hivnának menyországba ?. . oda se.

Kétfelül jár énnekem már a gázsi . .
Mintha volnék muszkahozó bagázsi.
Törvényszéken hétszemélyben ülök én . .
Országházban baloldalit ütök én.

Hej Tepsi, te vén Dapsy, az ebadtát..
Itt maradsz hát? nem mozdulsz egy tapodtát?
No csak maradj nem sokára jól tudom :
Majd kidobnak a tigrisek ebrudon.*)

Kondor Marczi.

*) Leköszönt már.

Heti krónika a diétáról.

Jegyezgeti *János diák.*

És történék vala az mi urunk Jézus Krisztus születésének egyezer nyolczszáz hatvankilenczedik- a közösügynek pedig 3-ik esztendejében, hogy az ezen időben dicsősségesen országoló királyunk által az országnak karai és rendei öszszehivatódván: az dietára felsereglének az népeknek képviselői. És összeülének vala, hogy tanakodnának az népeknek boldogitása felől.

És az országnak gyülésén lett vala majoritásban az Deák-párt, amit némelyek neveznek vala pecsovics-pártnak.

A mikoron pedig az diétának megnyitása alkalmatosságával szóllott volna a magyarok királya trónusáról az képviselőkhöz: ezen szólásra ősi szokás szerint az országnak gyülése feleletet szándékozván.

Annak okáért az nemzetnek képviselői öszszedugják az ö tulajdon fejeiket, hogy meghánynák vetnék elméjökben az királynak szavait, és arra illendőleg válaszolnának.

Az Deákpárt kiválasztott magából egy tudós férfiut, aki feleletet csinálna a király szavaira. — Ezen tudós férfiut nevezék vala Pulszkinak, mely névnek meghallására sokan megrettennének testökben és lelkökben, mert jól emlékeznek vala azon sok álnokságokra, melyeket egy Cserna Tóni nevezetü iró ember az Pulszki fejére olvasott vala, ki többször ütést kap vala arczában. — Mindazonáltal az határozat megmaradott határozatnak.

Tudós Pulszki amikoron az ő reá bizott nagy dolgot megcselekedni elkezdette volna, az ő igen nagy Sámsoni hajzatát lenyiratá az ő Delilájával a hatvan utczai Fortunával, ki ebben az időben az ő kincsével aranyával és ezüstjével kupeczkedék vala — promessekkel, nehogy valamiképen gáncsoskodó emberek azt mondanák az ő munkálkodására: h o s s z u h a j r ö v i d é s z.

Ezenképpen felkészülvén, és calamusát meg hegyezvén az bölcs Pulszki! kezdé vala az ő tolla hegyét rágni és lefaragá az reá bizott nagy munkát. Mely remekmüvet amikoron az diétán felolvasott volna, némelyek igen nagyon álmélkodának vala azon; mert áll vala az ő bőlcsesége ennyiből hogy : A m m e n.

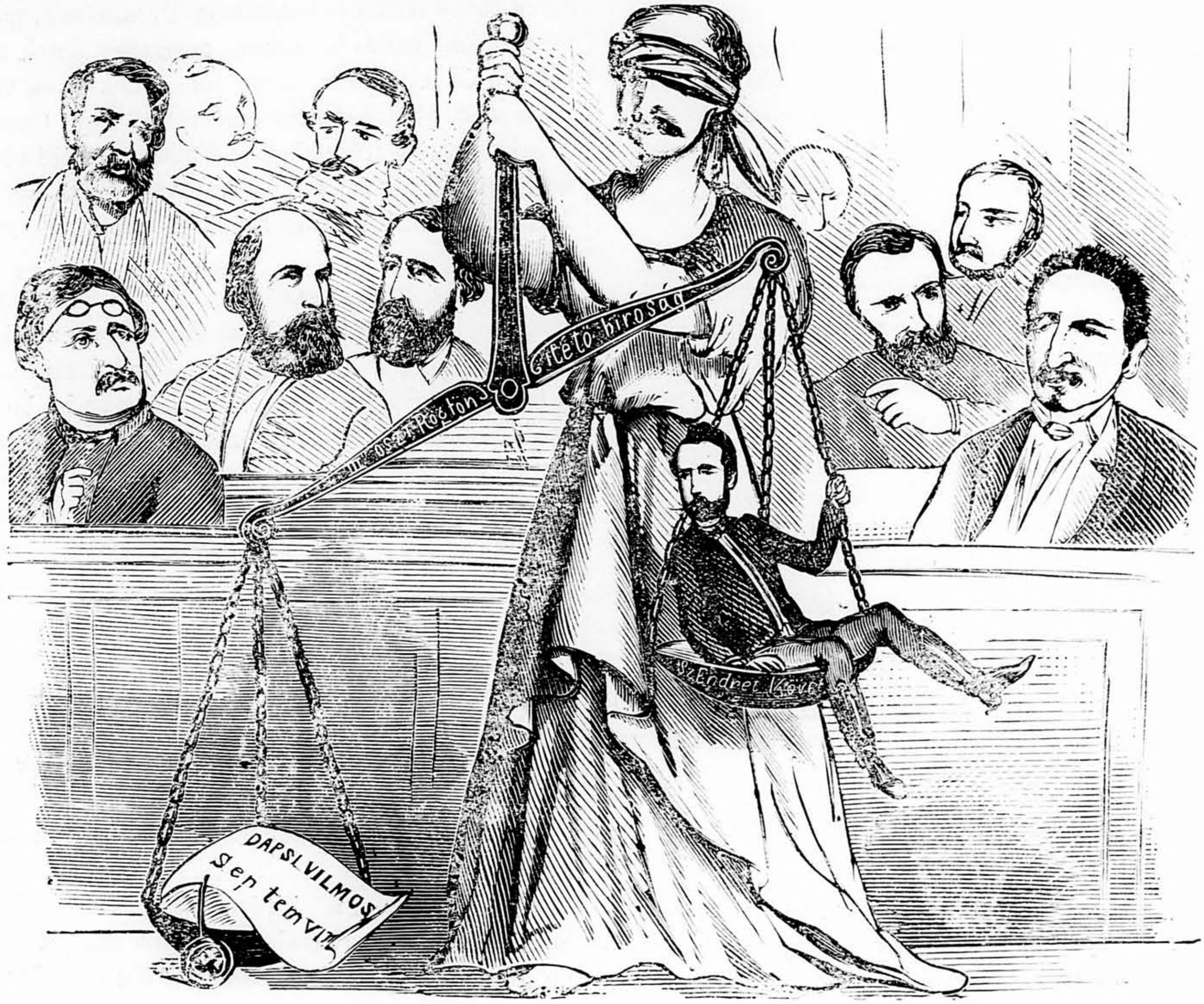
Bizony bizony mondom rövidebb vala az ő orránál.

Ezen közben a balközép vagy középbal pártbeli képviselők is kiválaszták vala magok közöl az ó tudósukat Tisza Kálmánt, hogy ő adna feleletet a király szavaira.

Csinála is Tisza Kálmán az ő nagy talentumával egy hosszabb periodust, mely annyiban multa vala felül a Pulszki ámmenét, hogy ebből már annyit okoskodhatának ki a honatyák: Á m e n i s, n e m i s."

És ezeknek után az honfiui párt, az igazi negyvennyolczas képviselők is megtevék vala az ő feleleteiket az király beszédére. Vala pedig e nyilatkozat a népeknek nagy jóvoltára és megelégedésére, mert mind a Pulszki mind a Tisza feleleténél hosszabb vala és hangzik vala ilyeténképen: „D i c s é r t e s s é k K o s u t h L a j o s" és milliók zugák vala utánnuk „M i n d ö r ö k k é Á m m e n!"

Igazolása annak:

hogy az igazság serpenyőjében egy septemviri diploma is felbillenthet egy baloldali képviselőt.

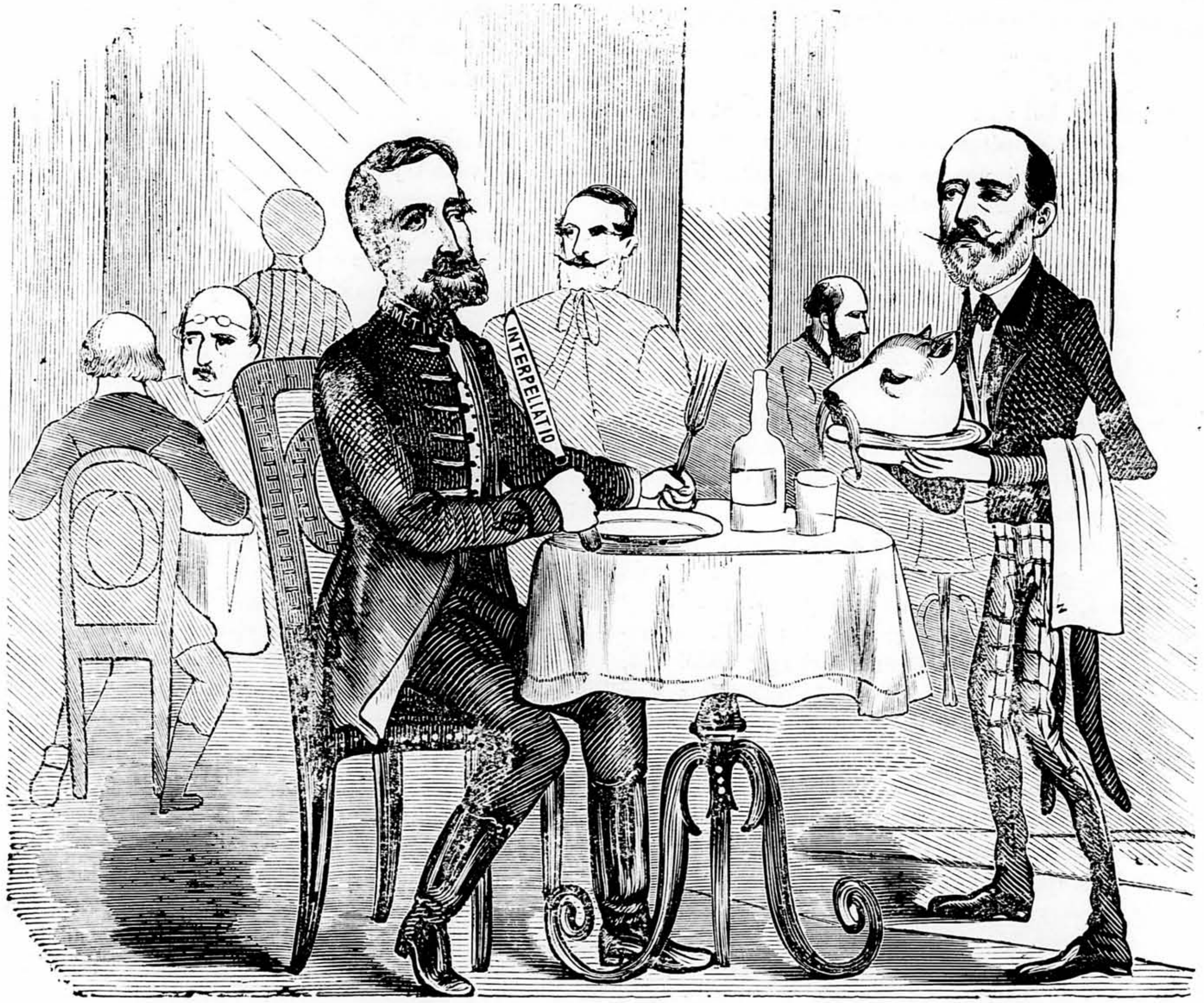
Délelőtt pap, délután prókátor.

Csak átkozott egy liberális traktus az a baranyai. —Hogyan? Hát ott egy némely pap délelőtt pap, délután prókátor. — Az lehetetlen! hiszen csak a mostani kormánynál lehet két s több hivatalt is viselni, még eddig a kálomista papok között ilyesmi nem történt. —

De bizony történt ! példa rá a luzsoki szent atya, ki is, midőn reggel kijön a könyörgésről, talpal be Vaiszlóba a szolgabirósághoz tárgyalni, mert ő pap is meg prókátor is egy személyben. — Már rigmust is csináltak rá a vidékbeli pógártársak ekképen :

A luzsoki atya hires prédikátor,
Egyik oldala pap, a másik prókátor!
Vasárnap kegyesen mond prédikátiót;
Hétfőn kegyetlenül tesz licitátiót.
Délelőtt kezében az évangyélium,
Délután pedig hát a citatórium.
Azzal kezdé ő meg a prókátoriát:
Megekzekválta a csányi ekklézsiát.

A képviselőház buffetjében.

Belügyér : Nagyságod nemde fejet kért tőlem?

Német Berczi : Azt ám, de nem borjufejet; előttem ennek nem sok értéke van, mert kevés benne a velő.

Hát már a szüz Máriát is megfinánczolják?

Zala megye V . . . Szöllős községében meghalálozván egy nő, végrendeliteg hagyott szent misékre 120 frtot, iskolára 20 frtot és szüz Máriára (már t. i. a képe fenntartására) 10) frtot, összesen 240 frtot.

Kapja magát a sümeghi financzdirektor a 3 rendbeli kegyes hagyatékot 10 perczenttel, s igy 24 frtig megfinánczolta s a fizetési meghagyást a görbői plébánusnak megis küldte.

Most már a van hátra csak, hogyha a plebánus nem akar fizetni, a steuer inspektor resignálja e magát azon szörnyü vakmerőségre, hogy szüz Máriát meg is exequálja?

Bolond Istók látogatása Váczon.

Kedves komám Matyi!

Én ugyan betekintettem Váczra, de ugy jártam mint, mint az, ki Rómában jár, és nem látja a pápát, furcsa história ez komám! Hallgasd meg csak, mert jövő borus kilátásainkra te is, én is következtetést czibálhatunk belőle.

Tehát... hol volt hol nem volt, — mint magad is tudod, — volt a lipótutczai kóterben egy gőcsei Horváth Gyula nevezetü vig czimbora, ki mint Kossuth Lajos kereszt komája sajtóvétségért elitéltetett nyolcz hónapra.

Ez a csökmei akarom mondani göcsei sárkány igen bolondos ficzkó lévén, folyamodott az atyafiához, Horváth igazságyminiszterhez,hogy engedje meg neki,hogy a fogságot szülő városában Zala-Egerszegen ülje le, hogy igy mint olyan prókátorféle mester ember folytathassa a mesterségét s ezáltal szegény feleségét s ártatlan gyermekeit is elláthassa és megmenthesse a nélkülözésektől nyujtván nekik apai csók mellé ha mást nem, vigaszt, s egy kis fekete kenyeret.

De a, miniszter atyafi, ki most olyan excellentiás nagy ur, minővé még a hetvenhetedik szép apja sem álmodta, azt mondta a szegény tatárnak, hogy niksz ungris! és Zala-Egerszeg helyett eltétette a szerencsétlent Voáczra 12 bankócsinálóval egy födél alá, rázáratta a kaput s a kapu elébe oda állittatott egy swarzgelb katonaköpönyeget, abba pedig egy panganetos cserepárt, hogy meg ne szökjék.

Persze, te erről a humanus eljárásról mit sem tudsz, mert téged itt marasztottak büntetésből, azért hogy az órád pünkösd szombatján félórával késett a Ráth Károly órájánál; hanem tudok én, ki ma egy hete vasárnap a magyar-gőzhajótársulat emberségéből annak „Honvéd"-jén felhajóztam Váczra Göcsei látogatására.

Oda érve kérdeztem egy városi drabanttól, hogy hol van az a tisztességes ház, mely a sajtóvétségesek számára kiárendáltatott?

A drabant azt mondta, hogy a fegyházzal szemben a legszebb épület.

Tudod, hogy én az egyenlőség kapuczinusa vagyok s igy sem az arczokat, sem a házakat nem a rájuk mázolt festék után itélem szépnek, nem találtam magamtól rá; fogadtam egy vezetőt, ki azt megmutatta.

Megijedtem az előtte álló faköpönyeg, s ott sétáló hátultöltős elől szuronyos puskáju cserepártól. De miután „előre" jelszavam, nem akartam megretirálni, — hanem neki mentem a csokoládé szinü kapunak. Nyitom, nem nyilik.

Tán sétálni vannak a lakók? — kérdém a kalauzomat, mire az olyan formán nevetett mint Pulszki mikor baloldali képviselő beszél.

Nyakon akartam ütni a ficzkót, de szem előtt tartva, hogy: „a ki téged kővel, te azt mennydörgős menykővel hajitsd vissza" nem bántottam, hanem adtam neki egy lónyaki ezüst tizest — rézből s azzal becsengettem.

Végre megnyilt a purgatórium ajtaja, s előttem állt a kóter sz. Péterje egy rokkant invalidus képében (de milyen kép?!) és tőle kitelhető goromba hangon kérdé:

„Mit akar?

Horváth Gyulával beszélni.

„Van-e engedélye hozzá?

Nincs.

Akkor nem lesz a látogatásból semmi!

De hát minek az az engedély? hisz Pesten szabad volt őt meglátogatni anélkül is.

„Hja! az Pesten volt; de Vácz nem Pest. Ez itt „s t r ó f h á z és nem sörházkaszárnya"és azzal becsukta orrom előtt a kaput, melyet soha se vágyok viszont látni.

Az átelleni fegyintézet portásától megtudtam aztán, hogy bemehetési engedélyt az igazgatótól kapnék, ha otthon volna, de mindenestől sétálni ment, tehát nem adhat.

Megköszöntem a felvilágositást s azzal rohantam a Dunapartra. Szerencsémre épen a német gőzhajótársaság „Gizella" nevü gőzöse jött, én ráültem „Gizella" kisasszony hátara és visszajöttem Pestre.

Szerbusz Matyi komám! Ha Váczra visznek, — majd meg n e m látogatlak, ha csak Ráth Károly ur ő septemvirsége mint közvádló maholnap el nem láttat engem is menesztési engedélylyel.

Nagyon köszönöm a szivességét, de nem instálok belőle, mert s t r ó f h á z b a menni semmi kedvem...

Dicsértessék Horváth Boldizsár ur igazságügyminiszter ur atyai gondoskodása, mely a szabadelvü irókat közönséges gonosztevők közé küldi s t r ó f h á z b a.

Reszelt torma.

B. W o d j á n e r A.-n e k.

Társaid ott jobbról már szóltak, előtted azonban
Elv: hallgatni a r a n y, mig a beszéd csak e z ü s t.

G r. F o r g á c s A n t a l n a k.

Halljuk hát szavadat neked is, mert hallani vágyunk:
Ilyen régi k o z á k! tudna e még m a g y a r u l?

S o k a k n a k a j o b b o l d a l o n.

Kérdeztétek a honvéd nem kap e nemzeti csizmát?
Kellene nyilván nemzeti csörgő sapka tinéktek?

Váczi tüskék.

I.

Ráth Károlynak nagy öröme lehet,
Hogy láb alól eltettek engemet.
Hizzék bele, s delektálja magát ..
Megérdemli (?) megtartotta szavát.
Látod Matyi! rég megjövendöltem
Nemsokára „kutya lesz a kertben."
Mivel zokon esik a kormánynak :
Ha feléje tüskét s fricskát hánynak.
Bizony furcsa lehet ő előtte:
Hogy nem kopik, söt megnől a körme
Annak, kit ily dunsztba rak a fiskus!
Küldvén felé még több áldó rigmust.
Hát ha az még fülébe ment volna,
Mit különben tud Baranya s Tolna:
Hogy Kossuthért milyen sokszor ittunk,
Papot, birót, fiscust összeszidtunk?
Nagy csalódás is rólunk feltenni:
Hogy a farkas bárányá fog lenni.
Csukjatok el bár egy vártoronyba,
Innen is megviczczelhetünk sorba.
Én részemről legalább ugy érzem:
Megjavulni nem vagyok még készen,
Állván hátam mögött ezer ágyu..
Lelkemre nem fogok lenni bárgyu ..
Hanem fizetek miként a köles,
Ütöm, ki bánt, legyen bár tiz öles.
S inkább döljön össze a Vatikán..
Mint megadjuk magunkat Matyikám!

Göcseji Gyula.

Politikai álmoskönyv.

D.

Ebengubát cserélni: a legfőbb biróságok organisatiója befejeztetik.

Ebugatás: mely Menyországba nem hallik — valami gazember Ludas Matyit őszinteségeért a kormánynál denunciálja.

Ebet látni veszettet: egy második Borsszem Jankó fog megjelenni Darázs czim alatt.

Elméncz kedni: ellenzéki humorisztikus irónak nyirkos kóter, kormánypártinak zsiros koncz.

Examenen lenni: ha képviselő, szüzbeszédet tart; ha miniszter, Német Berczi meginterpellálja.

Essentia nélkül puncsot inni: — Pulszki válaszfeliratát többséggel elfogadni.

Eventualitás felől álmodni — az igazságügyérnek egy ujabb ukázza fog megjelenni, mely szerint jövőre a sajtóvétkesek utczát is fognak seperni.

Emanczipátió: — keresztyénnek bankrottirozás.

Exequáltatni adóért — közösügyes boldogság.

Egyházinak lenni — hereség, de különben nyereség.

Énekelni — éhség, szegénység.

Ebédelni a válaszfelirati viták után — valóságos kéj és gyönyörüség.

Eretvágni — pénzügyminiszteri foglalkozás.

Embertelenkedni — királyi fiskusnál humanus eljárás.

Epretszedni: képviselőházi elnökség.

Erkölcsösnek lenni — a mai világban sysifusi munka.

Esö után köpönyeget kapni — Ludas Matyi és Göcseji Gyula májusban fürdő engedélyért folyamodnak s novemberben megkapják a végzés: hogy decemberben megengedtetik nekik a szabad Dunafürdőt élvezni.

Szeretetadományok,

Böszörményi László siremlékére: Barta Mihály gyüjtése Kabáról (az adakozók neveit a Magyar Ujság közli) 15 frt 6 kr. Gál Nándor Ladról 20 kr, Csizmanczay József Pócsmegyerről 1 frt, öszszesen 16 frt 26 kr.

Voroneczky herczeg siremlékére: Tury Henrik Kabáról 1 frt.

Aradi vértanuk emlékére: Tury Henrik Kabáról 1 frt.

Mely öszvegeket illető helyeikre a mai napon átszolgáltattam.

Pest, május 29. 1869.

Mészáros Károly.

Párbeszéd,

Jónás gazda, és Kortyodi jobbpárti kortesvezér között, a legfőbb biróságok kinevezése alkalmával.

Kortyodi: Mához egy évre restauratio lesz Jónás szomszéd, fiam János szolgabiró, Pista esküdt, Gyuri öcsém jegyző, egy szóval családom fiatal sarjai nagy emberek fognak lenni . . majd meglássa.

Jónás: De nem lesz reá jó idő.

Kortyodi: Ugyan miért ne lenne?

Jónás: Mert törvényt fognak hozni, hogy minden tisztviselőt a minister nevezzen ki. — Látja a tettes ur most is az a panasz, hogy az ilyen hatalmas urak minden rétyerutyájokat berakják a hivatalokba.

Kortyodi: Nem lesz abból semmi.

Jónás: Ugyan miért nem?

Kortyodi: Mert nem engedem; inkább én rakjam be minden rutgyertyámat, mint az igazságügyi miniszter.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Villányinak: „a honvédtoborzás“-sal mi is ugy találnánk járni mint Andrássy hadügyminister; ki nevetne a publikum vele. Nem közölhető.

Bárkicsoda Jóskának: Michel Büdernek szörnyüségesen tetszhetik az, ami a — publikumot legkevésbé — sem mulattatná. Iczik is azt mondja rá, hogy nem kóser.

Reszelőnek: a torma is csak akkor csavarja az illetők orrát ha friss. Kérjük tehát frissebbeket.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelös szerkesztö. **Bényei István.** | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Karoly.** | Metszö: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.